

GUVERNUL ROMÂNIEI

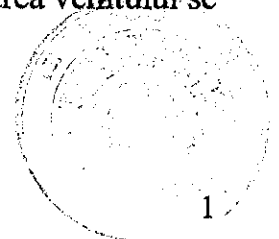
ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

**pentru modificarea și completarea unor acte normative și alte
măsuri fiscal-bugetare**

Având în vedere necesitatea adoptării și publicării până la 1 ianuarie 2014 a actelor cu putere de lege cu privire la transpunerea în legislația națională a prevederilor art. 5 din Directiva 2008/8/CE a Consiliului din 12 februarie 2008 de modificare a Directivei 2006/112/CE în ceea ce privește locul de prestare a serviciilor, în vederea implementării cu succes din punct de vedere procedural și administrativ a regimului TVA pentru serviciile furnizate pe cale electronică, serviciile de telecomunicații și serviciile de radiodifuziune și televiziune, inclusiv prin dezvoltarea, cel mai târziu în primul trimestru al anului 2014, a unui sistem informatic ce permite persoanelor impozabile care prestează astfel de servicii către persoane neimpozabile să își îndeplinească obligațiile privind TVA. În situația în care actele cu putere de lege cu privire la transpunerea în legislația națională a prevederilor art. 5 din Directiva 2008/8/CE nu sunt adoptate în regim de urgență, nu este posibilă elaborarea legislației secundare și dezvoltarea aplicației informatice, astfel încât România nu va putea respecta termenele obligatorii angajate față de Comisia Europeană și nu va fi în măsură să aibă pregătit la 1 ianuarie 2015 sistem informatic pentru a permite persoanelor impozabile care prestează astfel de servicii către persoane neimpozabile să își îndeplinească obligațiile privind TVA, ceea ce ar conduce la pierderea de venituri la bugetul de stat,

având în vedere necesitatea transunerii în legislația națională a prevederilor Directivei 2013/61/UE a Consiliului din 17 decembrie 2013 de modificare a Directivelor 2006/112/CE și 2008/118/CE în ceea ce privește regiunile ultraperiferice franceze și în special Mayotte, directivă ce a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2014,

având în vedere necesitatea clarificării modalității de încadrare în plafonul neimpozabil pentru veniturile din activități agricole pentru care determinarea venitului se realizează pe bază normelor de venit,

în scopul sprijinirii mediului de afaceri prin efectuarea compensării fără a mai fi condiționată de o cerere de restituire pentru creanțele contribuabililor. Măsura are ca efect evitarea perceperii de accesorii pentru obligațiile datorate de aceștia până la data depunerii cererii de restituire în condițiile în care contribuabilii au creanțe asupra statului /unităților administrativ teritoriale și este menită să aducă un echilibru în raporturile dintre fisc și contribuabil,

luând în considerare necesitatea reducerii poverii dobânzilor pe care contribuabilii le datorează pentru plata cu întârziere a obligațiilor fiscale, raportat la evoluția descendentă a ratelor dobânzilor de politică monetară înregistrată după data la care a fost aprobat actualul nivel al dobânzii de 0,04% (1 octombrie 2010),

pentru a veni în întâmpinarea mediului de afaceri cu privire la efectele negative ale înființării popririi înainte de comunicarea somației,

având în vedere avizul motivat al Comisiei Europene transmis României, cu privire la practica administrativă în urma căreia un procent semnificativ de deconturi cu sume negative de TVA cu opțiune de rambursare nu sunt soluționate într-un termen rezonabil, și în scopul asigurării unei fluidizări a rambursărilor de taxă pe valoarea adăugată către contribuabili și în același timp asigurarea unui nivel de siguranță rezonabil și proporțional față de nivelul sumelor rambursate. Măsura urmărește reducerea termenului de soluționare a cererilor de rambursare și, pe această bază, se evită declanșarea procedurii de infringement față de România,

în vederea punerii de acord cu jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE) referitoare la acordarea de dobânzi contribuabililor în cazul creanțelor rezultate din anularea unui act administrativ fiscal; neadoptarea unei asemenea măsuri are ca efect declanșarea unor acțiuni la instanțele naționale sau europene cu costuri atât pentru administrația fiscală cât și pentru contribuabili, care, în lumina jurisprudenței CJUE, pot fi previzionate că se vor soluționa în defavoarea statului,

în vederea actualizării regulilor de competență pentru soluționarea contestațiilor urmare reorganizării Agenției Naționale de Administrare Fiscală prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru

modificarea și completarea unor acte normative, pentru evitarea constatării nulității deciziilor de soluționare a contestațiilor pe motiv de necompetență,

având în vedere obligația Agenției Naționale de Administrare Fiscală de a comunica autorității competente a oricărui stat membru, prin procedura schimbului automat, informații cu privire la veniturile din muncă, remunerațiile plătite administratorilor și altor persoane asimilate acestora, produsele de asigurări de viață, pensiile, veniturile din bunuri imobile realizate de persoanele nerezidente, precum și bunurile imobile deținute de aceste persoane, pentru perioadele de impozitare care încep după data de 1 ianuarie 2014, conform Directivei 2011/16/UE a Consiliului din 15 februarie 2011 privind cooperarea administrativă în domeniul fiscal și de abrogare a Directivei 77/799/CE, transpusă în Codul de procedură fiscală la Titlul VII¹. Măsurile propuse creează cadrul legal necesar colectării informațiilor referitoare la anul fiscal 2014 care urmează a fi furnizate autorităților competente din statele membre în termenul prevăzut de Directivă. Neadoptarea unei asemenea măsuri are drept consecință nerespectarea de către România a obligațiilor ce îi revin în calitate de stat membru,

luând în considerare intrarea în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2014, a obligației contribuabililor persoane juridice de certificare a declarațiilor fiscale anuale, cu excepția celor pentru care este obligatorie auditarea, precum și de scopul îndeplinirii obiectivului de eficientizare a activităților de administrare a creanțelor fiscale prin abordarea unui alt concept în ceea ce privește certificarea declarațiilor fiscale de către un consultant fiscal activ, în sensul că se înlocuiește obligația certificării declarațiilor fiscale anuale cu (declarația anuală de impozit pe profit) cu posibilitatea certificării declarațiilor fiscale. Măsura se impune pentru a elimina suportarea de către contribuabili a costurilor cu certificarea obligatorie a declarației anuale de impozit pe profit ce are ca termen de depunere 25 martie 2014,

în scopul evitării declanșării de către Uniunea Europeană a acțiunilor de constatare a încălcării de către România a obligațiilor de stat membru al Uniunii Europene, având în vedere solicitarea Comisiei Europene în urma căreia autoritățile române s-au angajat să asigure conformitatea prevederilor referitoare la desfășurarea pe teritoriul României a profesiei de consultant fiscal de către consultanții fiscali care au obținut calificarea profesională în alt stat membru al Uniunii Europene cu prevederile Directivei

2006/123/CE privind serviciile în cadrul pieței interne și Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale, precum și asumarea, de către autoritățile române, ca termen de modificare a actului normativ care reglementează exercitarea profesiei de consultant fiscal, cel mai târziu data de 31 decembrie 2013,

având în vedere că se impune eliminarea cât mai urgentă a barierelor legislative prin care microîntreprinderile ar putea fi împiedicate de la posibilitatea de accesare a eșalonărilor la plata obligațiilor fiscale,

având în vedere necesitatea întăririi disciplinei financiare la nivelul operatorilor economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici sau dețin direct sau indirect o participație majoritară și angajamentele asumate de Guvernul României față de organisme financiare internaționale în ceea ce privește aprobarea, în regim de urgență, a bugetelor de venituri și cheltuieli ale operatorilor economici,

luând în considerare necesitatea asigurării surselor de finanțare necesare derulării în continuare a proceselor de privatizare de către Ministerul Transporturilor, în vederea respectării angajamentelor asumate cu organisme financiare internaționale,

având în vedere că neadoptarea în regim de urgență a prezentei ordonanțe de urgență conduce la neîndeplinirea obiectivelor asumate cu organisme financiare internaționale,

având în vedere necesitatea creării condițiilor ca EximBank să poată obține venituri suplimentare pentru bugetul statului prin decuplarea remunerării sumelor puse la dispoziția sa de risc și randamentul plasamentelor efective, precum și prin menținerea la dispoziția EximBank a unor sume determinate, pe perioade determinate de timp, ce permit aplicarea unei rate a rezervei minime obligatorii de 0%,

având în vedere necesitatea creării condițiilor ca EximBank să poată investi și acționa pentru susținerea operatorilor economici și prin alte produse existente pe piața bancară, în funcție de randamentul și riscurile așteptate, cu impact final pozitiv în susținerea economiei naționale, și, totodată în atragerea și utilizarea fondurilor europene aflate la dispoziția României,

având în vedere necesitatea corelării art.12, art.19 și art. 20 din Legea nr.96/2000 în sensul evidențierii separate a activității bancare de cea de asigurare/reasigurare

desfășurate de EximBank și realizarea contabilității distinct pe operațiuni desfășurate în numele și în contul statului și pe operațiuni desfășurate în nume și în cont propriu,

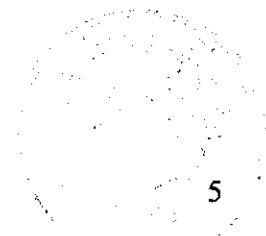
ținând cont de necesitatea operaționalizării Direcției de combatere a fraudelor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală se impune adoptarea de urgență a unor măsuri în vederea creării cadrului legal necesar asigurării plății drepturilor de natură salarială aferente inspectorilor antifraudă detașați în cadrul parchetelor,

pentru respectarea angajamentelor cu organisme financiare internaționale în ce privește eliminarea reglementărilor care prevăd posibilitatea acordării de stimulente personalului din sectorul bugetar,

în vederea acordării burselor la care au dreptul medicii rezidenți care își desfășoară activitatea în unități sanitare din subordinea altor ministere și instituții publice decât Ministerul Sănătății, precum și a salariilor medicilor rezidenți din unitățile sanitare preluate de Ministerul Transporturilor în luna decembrie 2013,

luând în considerare dificultățile întâmpinate până în prezent în ceea ce privește executarea hotărârilor judecătorești având ca obiect acordarea contravalorii taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, având în vedere influența negativă pe care o are executarea silită a titlurilor executorii, în condițiile dreptului comun, atât asupra bugetului Administrației Fondului pentru Mediu cât și asupra bugetului general consolidat, având în atenție necesitatea instituirii unor reglementări speciale, cu aplicabilitate limitată în timp, privind executarea silită a hotărârilor judecătorești prin care au fost acordate contravalorile taxei pe poluare pentru autovehicule și taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule. Întrucât lipsa acestor prevederi ar avea drept consecință imposibilitatea menținerii echilibrelor bugetare și în mod implicit nerespectarea atât a angajamentelor interne asumate de Administrația Fondului pentru Mediu, cât și neîndeplinirea obligațiilor, în domeniul protecției mediului, pe care România le are în calitate de Stat Membru al Uniunii Europene,

având în vedere necesitatea utilizării sumelor provenite din veniturile obținute din vânzarea certificatelor de gaze cu efect de seră, rămase în conturile ministerelor beneficiare la finele anului 2013, și evitarea înregistrării de arierate,

având în vedere angajamentele asumate de România prin semnarea acordurilor de împrumut cu organisme financiare internaționale, în ce privește reducerea arieratelor din sectorul bugetar, acorduri absolut necesare pentru stabilitatea economică a României, luând în considerare faptul că unii ordonatori principali de credite ai bugetelor locale întâmpină greutăți în finanțarea unor cheltuieli urgente pentru derularea în bune condiții a activităților specifice administrației publice. Neadoptarea în cel mai scurt timp a acestor măsuri ar putea avea un impact social negativ și ar conduce la nerespectarea angajamentelor asumate prin acordurile cu organisme financiare internaționale în ce privește reducerea arieratelor,

ținând seama de necesitatea stabilirii unui registru complet al proprietății imobiliare și de schimbare a regimului de finanțare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară , potrivit înțelegerilor cu organisme internaționale, astfel încât până la jumătatea anului 2015 să se asigure creșterea cu 25% a numărului imobilelor înregistrate în Sistemul Informatic Integrat de Cadastru și Carte Funciară,

în vederea diminuării efortului bugetar se propune alocarea unei cantități de carburanți din stocul disponibil al rezervelor de stat pentru operatorii de transport feroviar în contul compensației pentru serviciile de transport din cadrul pachetului minim social,

având în vedere angajamentele asumate de Guvernul României prin Scrisoarea de intenție transmisă Fondului Monetar Internațional, conform căreia vor fi luate măsuri pentru diminuarea arieratelor din economie, luând în considerare angajamentele asumate de Guvernul României fata de Fondul Monetar Internațional – Comisia Europeană – Banca Mondială privind măsurile de reducere a arieratelor și a obligațiilor restante ale SNTFC CFR Calatori S.A. către Compania Națională de Căi Ferate "C.F.R." S.A., țintelor anuale de profit operațional, ținând cont de faptul că penalitățile și majorările calculate pentru neplata datoriilor istorice influențează negativ rezultatul exercițiului financiar lunar și anual prin creștere zilnică. Având în vedere lipsa fondurilor necesare plății, există posibilitatea perturbării desfășurării activității companiei de transport public de călători,

luând în considerare faptul că aceste situații aduc atingere interesului public general și constituie un motiv de urgență deosebită și extraordinară, a cărui reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

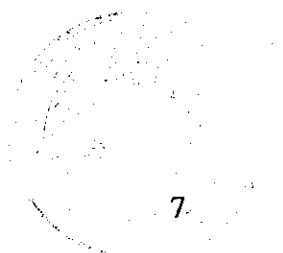
Art. I. – Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 20, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română sau la o persoană juridică străină situată într-un stat cu care România are încheiată o convenție de evitare a dublei impuneri, dacă la data vânzării/cesionării inclusiv contribuabilul deține pe o perioadă neîntreruptă de 1 an minimum 10% din capitalul social al persoanei juridice la care are titlurile de participare. Nu intră sub incidența acestor prevederi veniturile din vânzarea/cesionarea titlurilor de participare deținute la o persoană juridică română de o persoană juridică rezidentă într-un stat cu care România nu are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri.”

2. După alineatul (2) al articolului 74, se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Contribuabilii/asocierile fără personalitate juridică care desfășoară activități agricole pentru care venitul se stabilește pe bază de norme de venit și dețin suprafețe destinate producției agricole vegetale/animale în localități diferite, vor opta pentru stabilirea localității sau localităților unde vor beneficia de încadrarea în limitele veniturilor neimpozabile prevăzute pentru fiecare grupă de produse vegetale/animale de la art. 72 alin. (2). Opțiunea se exercită prin completarea corespunzătoare a „Declarației privind veniturile din activități agricole impuse pe norme de venit”.

3. Alineatele (1) - (3) ale articolului 118 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) În înțelesul art. 116, dacă un contribuabil este rezident al unei țări cu care România a încheiat o convenție pentru evitarea dublei impuneri, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de către acel contribuabil din România nu poate depăși cota de impozit prevăzută în convenție care se aplică asupra acelui venit. În situația în care sunt cote diferite de impozitare în legislația internă sau în convențiile de evitare a dublei impuneri, se aplică cotele de impozitare mai favorabile. Dacă un contribuabil este rezident al unei țări din Uniunea Europeană, cota de impozit care se aplică venitului impozabil obținut de acel contribuabil din România este cota mai favorabilă prevăzută în legislația internă, legislația Uniunii Europene sau în convențiile de evitare a dublei impuneri. Legislația Uniunii Europene se aplică în relația României cu statele membre ale Uniunii Europene, respectiv cu statele cu care Uniunea Europeană are încheiate acorduri de stabilire a unor măsuri echivalente.

(2) Pentru aplicarea prevederilor convenției de evitare a dublei impuneri și a legislației Uniunii Europene, nerezidentul are obligația de a prezenta plătitorului de venit, în momentul realizării venitului, certificatul de rezidență fiscală eliberat de către autoritatea competentă din statul său de rezidență, precum și, după caz, o declarație pe propria răspundere în care se indică îndeplinirea condiției de beneficiar în situația aplicării legislației Uniunii Europene. Dacă certificatul de rezidență fiscală, respectiv declarația ce va indica calitatea de beneficiar nu se prezintă în acest termen, se aplică prevederile Titlului V. În momentul prezentării certificatului de rezidență fiscală și, după caz, a declarației prin care se indică calitatea de beneficiar se aplică prevederile convenției de evitare a dublei impuneri sau ale legislației Uniunii Europene și se face regularizarea impozitului în cadrul termenului legal de prescripție. În acest sens, certificatul de rezidență fiscală trebuie să menționeze că beneficiarul venitului a avut, în termenul de prescripție, rezidența fiscală în statul contractant cu care este încheiată convenția de evitare a dublei impuneri, într-un stat al Uniunii Europene sau într-un stat cu care Uniunea Europeană are încheiat un acord de stabilire a unor măsuri echivalente pentru toată perioada în care s-au realizat veniturile din România. Calitatea de beneficiar în scopul aplicării legislației Uniunii Europene va fi dovedită prin certificatul de

rezidență fiscală și, după caz, declarația pe propria răspundere a acestuia de îndeplinire cumulativă a condițiilor referitoare la: perioada minimă de deținere, condiția de participare minimă în capitalul persoanei juridice române, încadrarea în una dintre formele de organizare prevăzute în Titlul II sau Titlul V, după caz, calitatea de contribuabil plătitor de impozit pe profit sau un impozit similar acestuia, fără posibilitatea unei opțiuni sau exceptări. Certificatul de rezidență fiscală prezentat în cursul anului pentru care se fac plățile este valabil și în primele 60 de zile calendaristice din anul următor, cu excepția situației în care se schimbă condițiile de rezidență.

(3) În cazul în care s-au făcut rețineri de impozit ce depășesc cotele din convențiile de evitare a dublei impuneri, respectiv din legislația Uniunii Europene, suma impozitului reținut în plus se restituie potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La articolul 125¹ alineatul (1), după punctul 26 se introduce un nou punct, pct. 26¹, cu următorul cuprins:

„26¹. servicii de telecomunicații sunt serviciile având ca obiect transmiterea, emiterea și recepția de semnale, înscrisuri, imagini și sunete sau informații de orice natură, prin cablu, radio, mijloace optice sau alte mijloace electromagnetice, inclusiv cedarea dreptului de utilizare a mijloacelor pentru astfel de transmisii, emiteri sau recepții. Serviciile de telecomunicații cuprind, de asemenea, și furnizarea accesului la rețeaua mondială de informații.”

5. La articolul 125² alineatul (3), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și 355 alin.(1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;”

6. La articolul 133 alineatul (5) litera e), punctele 9 – 11 se abrogă.

7. La articolul 133 alineatul (5), după litera g) se introduce o nouă literă, lit. h), cu următorul cuprins:

„h) locul unde beneficiarul este stabilit, își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită, în cazul următoarelor servicii prestate către o persoană neimpozabilă:

1. serviciile de telecomunicații;

2. serviciile de radiodifuziune și televiziune;

3. serviciile furnizate pe cale electronică;"

8. După alineatul (4) al articolului 147³ se introduce un nou alineat, alin.(4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin excepție de la prevederile alin.(3) și (4) diferențele negative de TVA stabilite de organele de inspecție sau sumele neachitate la bugetul de stat până la data depunerii decontului, din diferențele de TVA de plată stabilite de organele de inspecție fiscală, prin decizii a căror executare a fost suspendată de instanțele de judecată, potrivit legii, nu se adaugă la suma negativă sau la taxa de plată cumulată, după caz, rezultate în perioadele în care este suspendată executarea deciziei. Aceste sume se cuprind în decontul perioadei fiscale în care a încetat suspendarea executării deciziei, în vederea determinării sumei negative a taxei, cumulată, sau după caz, a taxei de plată, cumulată.”

9. Articolul 152⁴ se modifică și va avea următorul cuprins:

“Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană

Art. 152⁴ - (1) În înțelesul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană înseamnă o persoană impozabilă care nu are sediul activității economice și nici nu dispune de un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene și care nu are obligația să fie înregistrată în scopuri de TVA pentru alte operațiuni decât cele supuse regimului special;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru ales de persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană pentru a declara momentul începerii activității sale ca persoană impozabilă pe teritoriul Uniunii Europene, în conformitate cu prevederile prezentului articol;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform art. 133 alin.(5) lit.h).

(2) Orice persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în Uniunea Europeană. Regimul special permite, printre

alte, înregistrarea unei persoane impozabile nestabilite în Uniunea Europeană într-un singur stat membru, conform prezentului articol, pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile stabilite în Uniunea Europeană.

(3) În cazul în care o persoană impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană optează pentru regimul special și alege România ca stat membru de înregistrare, la data începerii operațiunilor taxabile, persoana respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității la organul fiscal competent. Declarația trebuie să conțină următoarele informații: denumirea/numele persoanei impozabile, adresa poștală, adresele electronice, inclusiv pagina de internet proprie, codul național de înregistrare fiscală, după caz, precum și o declarație prin care se confirmă că persoana nu este înregistrată în scopuri de TVA în Uniunea Europeană. Modificările ulterioare ale datelor din declarația de înregistrare trebuie aduse la cunoștință organului fiscal competent, pe cale electronică.

(4) La primirea declarației de începere a activității organul fiscal competent va înregistra persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană cu un cod de înregistrare special în scopuri de TVA și va comunica acest cod persoanei respective prin mijloace electronice. În scopul înregistrării nu este necesară desemnarea unui reprezentant fiscal.

(5) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(6) Persoana impozabilă nestabilă va fi scoasă din evidență de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații:

- a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune;
- b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;
- c) persoana impozabilă nu mai îndeplinește cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;
- d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(7) În termen de 20 de zile de la sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare.

(8) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:

a) codul de înregistrare prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile și valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în Uniunea Europeană.

(9) Declarația specială de TVA se întocmește în lei. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană trebuie să achite suma totală a taxei datorate în Uniunea Europeană într-un cont special, în lei, deschis la trezorerie, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabilește procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune desfășurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană, înregistrată în România în scopuri de TVA.

(11) Persoana impozabilă nestabilă în Uniunea Europeană care utilizează regimul special nu poate deduce TVA prin declarația specială de taxă, conform art. 147¹, dar va

putea exercita acest drept prin rambursarea taxei aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România, în conformitate cu prevederile art. 147² alin. (1) lit. b), chiar dacă o persoană impozabilă stabilită în România nu ar avea dreptul la o compensație similară în ceea ce privește taxa sau un alt impozit similar, în condițiile prevăzute de legislația țării în care își are sediul persoana impozabilă nestabilită.

(12) Persoana impozabilă nestabilită în Uniunea Europeană trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă declarația prevăzută la alin. (7) este corectă. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum și a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.”

10. După articolul 152⁴ se introduce un nou articol, art. 152⁵, cu următorul cuprins:

“Regimul special pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate de către persoane impozabile stabilite în Uniunea Europeană, dar într-un alt stat membru decât statul membru de consum

Art. 152⁵ – (1) În sensul prezentului articol:

a) persoană impozabilă nestabilită în statul membru de consum înseamnă o persoană impozabilă care are sediul activității economice sau un sediu fix pe teritoriul Uniunii Europene, dar nu are sediul activității economice și nu dispune de un sediu fix pe teritoriul statului membru de consum;

b) stat membru de înregistrare înseamnă statul membru pe teritoriul căruia persoana impozabilă are sediul activității economice sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, statul membru în care dispune de un sediu fix. În cazul în care o persoană impozabilă nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar are mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, statul membru de înregistrare este acela în care persoana respectivă are un sediu fix și în care persoana impozabilă declară că va utiliza prezentul regim special. Persoana impozabilă este ținută să respecte respectiva decizie în anul calendaristic în cauză și în următorii doi ani calendaristici;

c) stat membru de consum înseamnă statul membru în care are loc prestarea de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune, conform art. 133 alin.(5) lit.h).

(2) Orice persoană impozabilă care are sediul activității economice în România, sau, în cazul în care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dispune de un sediu fix în România, poate utiliza un regim special pentru toate serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile care sunt stabilite, au domiciliul stabil sau reședința obișnuită în statele membre de consum, dacă persoana impozabilă nu este stabilită în aceste state membre. Regimul special poate fi utilizat și de către orice persoană impozabilă care nu are sediul activității economice în Uniunea Europeană, dar dispune de mai multe sedii fixe în Uniunea Europeană, în cazul în care are un sediu fix în România și alege România ca stat membru de înregistrare.

(3) În cazul în care România este statul membru de înregistrare, persoana impozabilă respectivă trebuie să depună în format electronic o declarație de începere a activității sale supuse regimului special la organul fiscal competent. Persoana impozabilă trebuie să notifice, prin mijloace electronice, organul fiscal competent, în caz de încetare a activității sau în caz de modificări ulterioare, care o exclud de la regimul special.

(4) Pentru operațiunile impozabile efectuate în condițiile prezentului regim special, persoana impozabilă utilizează doar codul de înregistrare în scopuri de TVA alocat de statul membru de înregistrare. În cazul în care România este statul membru de înregistrare, codul de înregistrare utilizat de persoana impozabilă este cel care i-a fost atribuit conform art. 153.

(5) Persoana impozabilă care aplică regimul special va fi exclusă de la aplicarea acestui regim de către organul fiscal competent, în oricare dintre următoarele situații:

a) persoana impozabilă informează organul fiscal că nu mai prestează servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune;

b) organul fiscal competent constată că operațiunile taxabile ale persoanei impozabile s-au încheiat;

c) persoana impozabilă nu mai îndeplinește cerințele pentru a i se permite utilizarea regimului special;

d) persoana impozabilă încalcă în mod repetat regulile regimului special.

(6) În termen de 20 de zile de la sfârșitul fiecărui trimestru calendaristic, persoana impozabilă trebuie să depună la organul fiscal competent, prin mijloace electronice, o declarație specială de TVA, potrivit modelului stabilit de Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 815/2012 al Comisiei din 13 septembrie 2012 de stabilire a normelor detaliate de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 904/2010 al Consiliului în ceea ce privește regimurile speciale pentru persoanele impozabile nestabilite care prestează servicii de telecomunicații, servicii de radiodifuziune și de televiziune sau servicii electronice către persoane neimpozabile, indiferent dacă au fost sau nu prestate servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune în perioada fiscală de raportare.

(7) Declarația specială de TVA trebuie să conțină următoarele informații:

a) codul de înregistrare special în scopuri de TVA, prevăzut la alin. (4);

b) valoarea totală, exclusiv taxa, a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune efectuate în cursul perioadei fiscale de raportare, cotele taxei aplicabile și valoarea corespunzătoare a taxei datorate fiecărui stat membru de consum în care taxa este exigibilă;

c) valoarea totală a taxei datorate în statele membre de consum.

(8) În cazul în care persoana impozabilă deține unul sau mai multe sedii fixe, în alte state membre, de la care sunt prestate servicii, declarația specială de TVA conține, pe lângă informațiile prevăzute la alin.(7), valoarea totală a prestărilor de servicii electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune care fac obiectul acestui regim special, calculată pentru fiecare stat membru în care persoana deține un sediu, cu precizarea numărului individual de identificare în scopuri de TVA sau a codului de înregistrare fiscală al sediului respectiv, și defalcată pe fiecare stat membru de consum.

(9) Declarația specială de TVA de întocmește în lei. În cazul în care prestările de servicii se plătesc în alte monede se va folosi, la completarea declarației, rata de schimb în vigoare în ultima zi a perioadei fiscale de raportare. Ratele de schimb utilizate sunt cele publicate de Banca Centrală Europeană pentru ziua respectivă sau cele din ziua următoare, dacă nu sunt publicate în acea zi.

(10) Persoana impozabilă trebuie să achite suma totală a taxei datorate în statele membre de consum într-un cont special, în lei, deschis la trezorerie, indicat de organul fiscal competent, până la data la care are obligația depunerii declarației speciale. Prin norme se stabilește procedura de virare a sumelor cuvenite fiecărui stat membru, pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune și televiziune desfășurate pe teritoriul lor, de persoana impozabilă care aplică regimul special, pentru care România este statul membru de înregistrare.

(11) În situația în care România este stat membru de consum, persoana impozabilă nestabilită în România care utilizează prezentul regim special beneficiază de rambursarea taxei aferente importurilor și achizițiilor de bunuri/servicii efectuate în România pentru realizarea activităților sale impozabile supuse acestui regim, în conformitate cu prevederile art. 147² alin. (1) lit. a). În cazul în care persoana impozabilă nestabilită în România și beneficiară a prezentului regim special desfășoară de asemenea în România activități care nu sunt supuse acestui regim și pentru care există obligația înregistrării în scopuri de TVA, respectiva persoană își deduce TVA pentru activitățile sale impozabile supuse prezentului regim prin decontul de taxă prevăzut la art. 156².

(12) Persoana impozabilă nestabilită în statul membru de consum trebuie să țină o evidență suficient de detaliată a serviciilor pentru care se aplică acest regim special, pentru a permite organelor fiscale competente din statele membre de consum să determine dacă decontul prevăzut la alin. (7) este corect. Aceste evidențe se pun la dispoziție electronic, la solicitarea organului fiscal competent, precum și a statelor membre de consum. Persoana impozabilă nestabilită va păstra aceste evidențe pe o perioadă de 10 ani de la încheierea anului în care s-au prestat serviciile.”

11.Alineatul (4) al articolului 153 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) O persoană impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 va solicita înregistrarea în scopuri de TVA la organele fiscale competente pentru operațiuni realizate pe teritoriul României care dau drept de deducere a taxei, altele decât serviciile de transport și serviciile auxiliare acestora, scutite în temeiul art. 143 alin. (1) lit. c) - m), art. 144 alin. (1) lit. c) și art. 144¹, înainte de efectuarea respectivelor operațiuni, cu

excepția situațiilor în care persoana obligată la plata taxei este beneficiarul, conform art. 150 alin. (2) - (6). Persoana impozabilă care nu este stabilită în România conform art. 125¹ alin. (2) și nici înregistrată în scopuri de TVA în România conform art. 153 poate solicita înregistrarea în scopuri de TVA dacă efectuează în România oricare dintre următoarele operațiuni:

- a) importuri de bunuri;
- b) operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. e), dacă optează pentru taxarea acestora, conform art. 141 alin. (3);
- c) operațiuni prevăzute la art. 141 alin. (2) lit. f), dacă acestea sunt taxabile prin efectul legii sau prin opțiune conform art. 141 alin. (3)."

12. După alineatul (4) al articolului 153 se introduce un nou alineat, alin. (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Prin excepție de la prevederile alin.(4), pentru serviciile electronice, de telecomunicații, de radiodifuziune sau televiziune prestate către persoane neimpozabile din România, nu se înregistrează în România persoanele care s-au înregistrat într-un alt stat membru pentru aplicarea unuia dintre regimurile speciale prevăzute la art. 152⁴ și art. 152⁵.”

13. La articolul 206⁴ alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) teritoriile franceze menționate la art. 349 și 355 alin.(1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene;”

14. După alineatul (10) al articolului 206⁷ se introduce un nou alineat, alin. (11), cu următorul cuprins:

„(11) În sensul prevederilor alin.(9), prin *produse accizabile ce pot fi eliberate pentru consum* se înțelege produse accizabile care îndeplinesc condițiile legale de comercializare.”

15. Alineatul (11) al articolului 206²⁸ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) În cazul revocării autorizației, o nouă autorizație poate fi emisă de autoritatea competentă numai după o perioadă de cel puțin 6 luni de la data la care decizia de revocare a autorizației de antrepozit fiscal produce efecte conform alin. (7). Aceste prevederi se aplică și în situația în care antrepozitarul autorizat contestă decizia de

revocare, la calculul termenului de 6 luni fiind luate în calcul perioadele în care decizia de revocare a produs efecte. ”

16.Alineatul (13²) al art. 206⁶⁹ se modifică și va avea următorul cuprins:

„(13²) Prin derogare de la prevederile Ordonanței Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare, vânzările cu prime către consumator nu se aplică pentru produsele accizabile supuse regimului de marcă prin timbre sau banderole prevăzute la art. 206⁶¹. Prin consumator se înțelege persoana definită la art. 4 lit.a) din Ordonanța Guvernului nr.99/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

17.După articolul 206⁷¹ se introduce un nou articol, art. 206⁷², cu următorul cuprins:

„Valorificarea produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului:

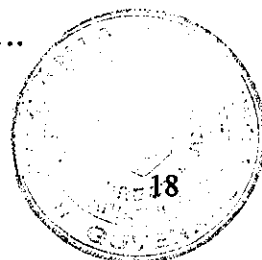
Art. 206⁷². – (1) Circulația produselor accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului prevăzută în Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, cu modificările și completările ulterioare, nu intră sub incidența prevederilor secțiunii a 9-a din prezentul capitol privind deplasarea produselor accizabile aflate în regim suspensiv de accize.

(2) Produsele accizabile aflate în proprietatea operatorilor economici aflați în procedura falimentului și care nu îndeplinesc condițiile legale de comercializare, pot fi valorificate către antrepozitarii autorizați și numai în vederea procesării.

(3) În situația prevăzută la alin. (2) livrarea acestor produse se face pe bază de factură care trebuie să respecte prevederile art.155 și sub supraveghere fiscală.

18.La articolul 207, literele i) și l) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„i) autoturisme și autoturisme de teren, inclusiv cele importate sau achiziționate intracomunitar, noi sau rulate, cu codurile NC: 8703 23, 8703 24 și 8703 33, a căror capacitate cilindrică este mai mare sau egală cu 3000 cm³, cu excepția celor încadrate în categoria vehiculelor istorice definite conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare;

(l) motoare cu puterea de peste 100 CP, destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement, cu codurile NC: 8407 21, 8407 29 00 și 8408 10.”

19.Alineatul (2) al articolului 208 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru produsele prevăzute la art. 207 lit. a) - c) și f) - l), accizele se datorează o singură dată și se calculează prin aplicarea sumelor fixe pe unitatea de măsură asupra cantităților produse, importate sau achiziționate intracomunitar, după caz. Pentru amestecurile cu cafea solubilă importate sau achiziționate intracomunitar, accizele se datorează și se calculează numai pentru cantitatea de cafea solubilă conținută în amestecuri.”

20.După alineatul (3) al articolului 209 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) În sensul alin. (1) lit. a) plătitorii de accize care produc bunurile prevăzute la art. 207 lit. a) - c) și f) - l), sunt operatorii economici care au în proprietate materia primă și care produc aceste bunuri cu mijloace proprii sau le transmit spre prelucrare la terți, indiferent dacă prelucrarea are loc în România sau în afara României.”

21.La Titlul VII „Accize și alte taxe speciale”, în anexa nr. 2, nr. crt. 6 și nr. crt. 13, se modifică și vor avea următorul cuprins:

.....
„ 6. Bijuterii din aur și/sau din platină, cu excepția verighetelor:
6.1. bijuterii din aur de până la 14 K inclusiv – 1 euro/gram
6.2. bijuterii din aur de peste 14 K – 2 euro/gram
6.3. bijuterii din platină sau combinate cu aur de 14 K sau aur de peste 14 K– 2 euro/gram”
.....

13. Motoare cu puterea de peste 100 CP destinate iahturilor și altor nave și ambarcațiuni pentru agrement – 10 euro/CP.”

Art. II. - Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 927 din 23 decembrie 2003, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în

Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. III. - Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Informațiile referitoare la impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat pot fi transmise:

- a) autorităților publice, în scopul îndeplinirii obligațiilor prevăzute de lege;
- b) autorităților fiscale ale altor țări, în condiții de reciprocitate în baza unor convenții;
- c) autorităților judiciare competente, potrivit legii;
- d) oricărui solicitant, cu acordul scris al contribuabilului în cauză;
- e) în alte cazuri prevăzute de lege.”

2. După alineatul (4) al articolului 37 se introduce un nou alineat, alin. (5), cu următorul cuprins:

“(5) Prin conflict de competență în sensul prezentului articol se înțelege conflictul apărut în legătură cu modul de aplicare a regulilor de competență privind administrarea creanțelor fiscale prevăzute de prezentul cod și/sau, după caz, de Codul fiscal sau alte legi care reglementează creanțele fiscale în legătură cu care a apărut conflictul. În cazul compartimentelor de specialitate ale autorităților administrației publice locale, conflictul de competență în sensul prezentului articol nu vizează conflictul apărut în legătură cu modul de delimitare a teritoriului între unitățile administrativ-teritoriale.”

3. Articolul 49 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 49

Mijloace de probă

(1) Constituie probă orice element de fapt care servește la constatarea unei stări de fapt fiscale, inclusiv înregistrări audio-video, date și informații aflate în orice mediu de stocare, precum și alte mijloace materiale de probă, care nu sunt interzise de lege.

(2) Pentru determinarea stării de fapt fiscale, organul fiscal, în condițiile legii, administrează mijloace de probă, putând proceda la:

a) solicitarea informațiilor, de orice fel, din partea contribuabililor și a altor persoane;

b) solicitarea de expertize;

c) folosirea înscrisurilor;

d) efectuarea de cercetări la fața locului;

e) efectuarea, în condițiile legii, de controale curente, operative și inopinate sau controale tematice, după caz.

(3) Probele administrate vor fi coroborate și apreciate ținându-se seama de forța lor doveditoare recunoscută de lege.”

4. După articolul 53 se introduce un nou articol, art. 53¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 53¹

Obligații declarative cu privire la rezidenții altor state membre UE

(1) Plătitorii de venituri de natura celor prevăzute la art. 109¹² alin. (1) lit. a), b), c) și d) au obligația să depună o declarație privind veniturile plătite fiecărui beneficiar care este rezident al altor state membre ale Uniunii Europene, până în ultima zi a lunii februarie a anului curent, pentru anul expirat.

(2) Contribuabilii rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene care obțin venituri din proprietăți imobiliare situate în România au obligația să depună o declarație privind veniturile realizate până în data de 25 mai al anului curent, pentru anul expirat.

(3) Modelul și conținutul declarațiilor prevăzute la alin. (1) și (2) se aprobă prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(4) În scopul realizării schimbului automat obligatoriu de informații prevăzut la art. 109¹², compartimentele de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor au obligația de a transmite organelor fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, informații cu privire la bunurile imobile deținute în proprietate de rezidenți ai altor state membre ale Uniunii Europene pe teritoriul respectivei unități administrativ-teritoriale. Transmiterea și conținutul informațiilor, precum și termenele și procedura de realizare a acestora se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării

regionale și administrației publice. Compartimentele de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor transmit organelor fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, la cererea acestora și alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic.

(5) În scopul transmiterii de către compartimentele de specialitate ale unităților administrativ-teritoriale a informațiilor prevăzute la alin. (4), rezidenții din alte state membre ale Uniunii Europene care dobândesc proprietatea unui bun imobil în România au obligația depunerii declarației fiscale în condițiile și la termenele prevăzute de Codul fiscal. Modelul și conținutul declarației se aprobă prin ordin comun al ministrului finanțelor publice și al ministrului dezvoltării regionale și administrației publice.

(6) Organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală au obligația de a comunica organelor fiscale din cadrul unităților administrativ teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, prin schimb automat, informații cu relevanță fiscală disponibile, stabilite pe bază de protocol.

(7) Organele fiscale din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală au obligația de a comunica organelor fiscale din cadrul unităților administrativ teritoriale sau, după caz, subdiviziunilor administrativ-teritoriale ale municipiilor, la cererea acestora și alte informații cu relevanță fiscală disponibile, în format electronic.”

5. După alineatul (5) al articolului 56 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

“(6) Ori de câte ori contribuabilul depune la organul fiscal un document semnat de către o persoană fizică sau juridică care exercită activități specifice unor profesii reglementate cum ar fi consultanță fiscală, audit financiar, expertiză contabilă, evaluare, documentul trebuie să conțină în mod obligatoriu și datele de identificare ale persoanei în cauză.”

6. La articolul 78¹ alineatul (3) litera b) și alineatul (10) se modifică și vor avea următorul cuprins:

“b) nu înregistrează obligații fiscale restante;

.....

(10) Decizia de declarare în inactivitate/reactivare produce efecte față de terți din ziua următoare datei înscrierii în registrul prevăzut la alin. (8).”

7. Alineatul (5) al articolului 83 se abrogă.

8. După articolul 83 se introduce un nou articol, art. 83¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 83¹

**Certificarea declarațiilor fiscale depuse la organele fiscale
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală**

(1) Contribuabilii pot opta pentru certificarea declarațiilor fiscale, inclusiv a declarațiilor fiscale rectificative, anterior depunerii acestora la organul fiscal, de către un consultant fiscal care a dobândit această calitate potrivit reglementărilor legale cu privire la organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală și care este înscris ca membru activ în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală.

(2) Certificarea declarațiilor fiscale se realizează cu/fără rezerve, potrivit normelor de certificare aprobate, în condițiile legii, de Camera Consultanților Fiscali, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice. Documentele care se încheie ca urmare a certificării trebuie să cuprindă obligatoriu explicații cu privire la cuantumul și natura creanței fiscale declarate, precum și, după caz, cauzele care au generat rectificarea, iar în cazul unei certificări cu rezerve, motivația acesteia.

(3) Prin ordin al ministrului finanțelor publice, la propunerea președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală, se aprobă procedura de depunere la organul fiscal a documentului de certificare întocmit de consultantul fiscal potrivit normelor prevăzute la alin. (2), precum și procedura privind schimbul de informații între Agenția Națională de Administrare Fiscală și Camera Consultanților Fiscali.

(4) Certificarea declarațiilor fiscale de către un consultant fiscal care nu este înscris ca membru activ în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală sau de către o persoană care nu are calitatea de consultant fiscal are ca efect lipsa certificării.

(5) Organul fiscal va notifica contribuabilul în cazul în care constată că a fost depusă o declarație fiscală certificată de un consultant fiscal care nu este înscris ca membru activ în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală

sau de către o persoană care nu are calitatea de consultant fiscal, potrivit legii. În cazul în care certificarea nu se depune în termen de 30 de zile de la notificare, sunt aplicabile prevederile alin. (4).

(6) Certificarea declarațiilor fiscale de către un consultant fiscal reprezintă un criteriu de evaluare în analiza de risc efectuată de organul fiscal în scopul selectării contribuabililor pentru inspecția fiscală.”

9. După Titlul VI¹ se introduce un nou titlu, Titlul VI², cuprinzând articolul 93³, cu următorul cuprins:

„Titlul VI²

Controlul antifraudă

ARTICOLUL 93³

Reguli privind controlul operativ și inopinat

(1) Controlul operativ și inopinat se efectuează de către inspectorii antifraudă, cu excepția celor din cadrul Direcției de combatere a fraudelor, în condițiile legii.

(2) Controlul operativ și inopinat se poate efectua și în scopul realizării de operațiuni de control tematic care reprezintă activitatea de verificare prin care se urmărește constatarea, analizarea și evaluarea unui risc fiscal specific uneia sau mai multor activități economice determinate.

(3) La începerea controlului operativ și inopinat, inspectorul antifraudă este obligat să prezinte contribuabilului legitimația de control și ordinul de serviciu.

(4) Ori de câte ori controlul operativ și inopinat se efectuează la sediul social sau sediile secundare ale contribuabilului acesta se consemnează în registrul unic de control.

(5) La finalizarea controlului operativ și inopinat se încheie procese-verbale de control/acte de control, în condițiile legii.

10. Articolul 100 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ARTICOLUL 100

Selectarea contribuabililor pentru inspecție fiscală

(1) Selectarea contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale este efectuată de către organul de inspecție fiscală competent, în funcție de nivelul riscului stabilit urmare analizei de risc.

(2) Analiza de risc reprezintă activitatea efectuată în scopul de a identifica riscurile de nedeclarare a creanțelor fiscale, de a le evalua, de a le gestiona, precum și de a le utiliza în vederea selectării contribuabililor ce urmează a fi supuși inspecției fiscale.

(3) Contribuabilul nu poate face obiecții cu privire la procedura de selectare folosită.”

11. După articolul 115 se introduce un nou articol, art. 115¹, cu următorul cuprins:

„ARTICOLUL 115¹

Reguli speciale privind stingerea creanțelor fiscale prin plată sau compensare

(1) Plățile efectuate de către debitori nu se distribuie și nu sting obligațiile fiscale înscrise în titluri executorii pentru care executarea silită este suspendată în condițiile art. 148 alin. (2) lit. a) și d), cu excepția situației în care contribuabilul optează pentru stingerea acestora potrivit art. 115 alin. (3²).

(2) Prevederile alin. (1) sunt aplicabile și în cazul stingerii obligațiilor fiscale prin compensare.”

12. Alineatul (1) și litera h) a alineatului (5) ale articolului 116 se modifică și vor avea următorul cuprins:

“(1) Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică, inclusiv unitățile subordonate acesteia.

.....

h) la data nașterii dreptului la restituire pentru sumele de restituit potrivit art. 117, astfel:

1. la data plății pentru sumele achitate în plus față de obligațiile fiscale datorate;
2. la data prevăzută de lege pentru depunerea declarației anuale de impozit pe profit, în cazul impozitului pe profit de restituit rezultat din regularizarea anuală, potrivit

legii. Restituirea se face în limita sumei rămase după regularizarea impozitului anual cu plățile anticipate neachitate;

3. la data emiterii deciziei de impunere anuală, în cazul impozitului pe venit de restituit rezultat din regularizarea anuală, potrivit legii. Restituirea se face în limita sumei rămase după regularizarea impozitului anual cu plățile anticipate neachitate;

4. la data procesului-verbal de distribuire, pentru sumele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 170;

5. la data prevăzută de lege pentru depunerea declarației fiscale, în cazul sumelor de restituit rezultate din regularizarea prevăzută la art. 117²;

6. la data depunerii cererii de restituire, în limita sumei aprobate pentru restituire prin decizia emisă de organul fiscal potrivit legii, pentru celelalte cazuri de sume de restituit.”

13. După articolul 117 se introduc două noi articole, art. 117¹ și 117², cu următorul cuprins:

“ARTICOLUL 117¹

Prevederi speciale privind rambursarea taxei pe valoarea adăugată

(1) Taxa pe valoarea adăugată solicitată la rambursare prin deconturile cu sumă negativă de taxă pe valoare adăugată cu opțiune de rambursare, se rambursează de organul fiscal potrivit procedurii și condițiilor aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(2) Organul fiscal decide în condițiile prevăzute în ordin dacă efectuează inspecția fiscală anterior sau ulterior aprobării rambursării, în baza unei analize de risc.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în cazul decontului cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare pentru care suma solicitată la rambursare este de până la 45.000 lei, organul fiscal rambursează taxa cu efectuarea, ulterior, a inspecției fiscale.

(4) Dispozițiile alin. (3) nu se aplică:

a) în cazul în care contribuabilul are înscrise în cazierul fiscal fapte care sunt sancționate ca infracțiuni;

b) în cazul în care organul fiscal, pe baza informațiilor deținute, constată că există riscul unei rambursări necuvenite.

(5) Ori de câte ori, în condițiile prezentului articol, rambursarea se aprobă cu inspecție fiscală ulterioară, inspecția fiscală se decide în baza unei analize de risc potrivit art. 100.

ARTICOLUL 117²

Prevederi speciale privind restituirea creanțelor fiscale colectate prin reținere la sursă

(1) În situația în care plătitorul a reținut la sursă un impozit pe venit în quantum mai mare decât cel legal datorat, restituirea acestuia se efectuează de către plătitor, la cererea contribuabilului depusă în termenul de prescripție a dreptului de a cere restituirea prevăzut la art. 135.

(2) Sumele restituite de către plătitor se regularizează de către acesta cu obligațiile fiscale de același tip datorate în perioada fiscală în care s-a efectuat restituirea. Pentru diferențele de restituit sunt aplicabile prevederile art. 116 sau 117, după caz.

(3) În cazul contribuabililor nerezidenți care depun certificatul de rezidență fiscală ulterior reținerii la sursă a impozitului de către plătitorul de venit, restituirea și regularizarea potrivit prezentului articol se efectuează chiar dacă pentru perioada fiscală în care creanța fiscală restituită a fost datorată s-a ridicat rezerva verificării ulterioare ca urmare a efectuării inspecției fiscale.

(4) Pentru impozitul pe venit care se regularizează potrivit prezentului articol, plătitorul nu depune declarație rectificativă.

(5) În situația în care plătitorul nu mai există, restituirea impozitului pe venit reținut la sursă în quantum mai mare decât cel legal datorat se efectuează de către organul fiscal competent, în baza cererii de restituire depusă de contribuabil. Prin organ fiscal competent, se înțelege organul fiscal competent pentru administrarea creanțelor fiscale ale contribuabilului solicitant.

(6) Plătitorul are obligația de a corecta, dacă este cazul, declarațiile informative corespunzătoare regularizării efectuate.”

14. Alineatul (7) al articolului 120 se modifică și va avea următorul cuprins:

“(7) Nivelul dobânzii este de 0,03% pentru fiecare zi de întârziere.”

15. După alineatul (1) al articolului 124 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) În cazul creanțelor contribuabilului rezultate din anularea unui act administrativ fiscal prin care au fost stabilite obligații fiscale de plată și care au fost stinse anterior anulării, contribuabilul este îndreptățit la dobândă începând cu ziua în care a operat stingerea creanței fiscale individualizată în actul administrativ anulat și până în ziua restituirii sau compensării creanței contribuabilului rezultată în urma anulării actului administrativ fiscal. Această prevedere nu se aplică în situația în care contribuabilul a solicitat acordarea de despăgubiri, în condițiile art. 18 din Legea nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și în situația prevăzută la art. 83 alin. (4¹).”

16. Alineatul (11) al articolului 149 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(11) Pentru stingerea creanțelor fiscale, debitorii titulari de conturi bancare pot fi urmăriți prin poprire asupra sumelor din conturile bancare, prevederile alin. (5) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz, prin excepție de la art. 145 alin. (1), poprirea nu poate fi înființată înainte de împlinirea unui termen de 30 de zile de la data comunicării somației.”

17. Alineatul (1) al articolului 209 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;

b) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale regionale ale finanțelor publice competentă conform art. 36 alin. (3) pentru administrarea

contribuabililor nerezidenți care nu au pe teritoriul României un sediu permanent, pentru contestațiile formulate de aceștia, ce au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 5 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale de inspecție/control;

c) Direcția generală de soluționare a contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, precum și măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de 5 milioane lei sau mai mare, pentru contestațiile formulate de marii contribuabili, precum și cele formulate împotriva actelor enumerate în prezentul articol, emise de organele centrale de inspecție/control, indiferent de cuantum.”

Art. IV. – (1) În îndeplinirea atribuțiilor ce le revin potrivit legii, inspectorii antifraudă pot constata contravenții și aplica sancțiuni contravenționale în toate domeniile de competență ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

(2) Prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală se poate stabili competența de constatare a contravențiilor și aplicare a sancțiunilor și pentru alte structuri din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. V. –Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2011 privind reglementarea acordării eșalonărilor la plată, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 22 martie 2011, aprobată prin Legea nr. 15/2012, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 11 va avea următorul cuprins:

(1) Pe perioada pentru care au fost acordate eșalonări la plată, pentru obligațiile fiscale eșalonate la plată, cu excepția celor prevăzute la art. 119 alin. (2) din Codul de procedură fiscală, se datorează și se calculează dobânzi, la nivelul stabilit potrivit art. 120 alin. (7) din Codul de procedură fiscală. Prin excepție de la prevederile art. 120 alin. (7) din Codul de procedură fiscală, nivelul dobânzii este de 0,02% pentru fiecare zi de întârziere, în situația în care contribuabilul constituie întreaga garanție sub forma

scrisorii de garanție bancară și/sau consemnare de mijloace bănești la o unitate a Trezoreriei Statului.

2. La articolul 16¹ alineatul (2), litera e) va avea următorul cuprins:

„e) nu a înregistrat pierderi contabile în fiecare an din ultimii 3 ani consecutivi. Pierderea contabilă prevăzută de prezenta literă nu cuprinde pierderea contabilă reportată provenită din ajustările cerute de aplicarea IAS 29 “Raportarea financiară în economiile hiperinflaționiste” de către contribuabilii care aplică reglementări contabile conforme cu Standardele internaționale de raportare financiară;”

Art. VI. – (1) Prevederile art. V pct. 1 se aplică începând cu data de 1 martie 2014.

(2) Prevederile art. V pct. 2 se aplică cererilor de eşalonare depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. VII. - Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art.2. – Exercitarea independentă a calității de consultant fiscal se realizează numai pe baza raporturilor juridice dintre consultantul fiscal și persoanele fizice sau juridice cărora le acordă consultanță și față de care acesta nu are nici un fel de interese materiale directe sau indirecte, cu excepția onorariilor cuvenite pentru munca prestată în această calitate.”

2. Articolul 3 va avea următorul cuprins:

„Art. 3. - (1) Activitatea de consultanță fiscală constă în:

- a) acordarea de asistență și servicii profesionale în domeniul fiscal;
- b) acordarea de servicii și asistență de specialitate pentru întocmirea declarațiilor fiscale;
- c) certificarea declarațiilor fiscale, în condițiile legii;
- d) asistență și servicii pe probleme de procedură fiscală;

e) asistență privind întocmirea documentației pentru exercitarea căilor de atac împotriva titlurilor de creanță și a altor acte administrative fiscale;

f) asistență și reprezentare în fața organelor fiscale, inclusiv acordarea de asistență de specialitate pe parcursul derulării inspecției fiscale;

g) realizarea de expertize fiscale judiciare la solicitarea organelor judecătorești, organelor de cercetare penală sau părților interesate. Expertizele fiscale judiciare se realizează numai de consultanții fiscali activi înscrși în evidențele Ministerului Justiției – Serviciul Profesii Juridice Conexe;

h) realizarea de expertize fiscale la solicitarea organelor fiscale sau a oricăror altor persoane sau entități interesate;

i) asistență privind creanțele bugetului general consolidat, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

j) asistență fiscală în cauzele aflate pe rolul unei autorități jurisdicționale.

(2) Exerțitarea activităților prevăzute la alin. (1) lit. c) se face potrivit normelor aprobate de Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(3) Pentru exercitarea activității de consultanță fiscală este obligatorie asigurarea pentru răspunderea profesională.”

3. Denumirea marginală a Capitolului 2 va avea următorul cuprins:

„CAP. 2

Reguli de atribuire a calității de consultant fiscal și consultant fiscal asistent”

4. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. - (1) Pentru atribuirea calității de consultant fiscal candidații, persoane fizice, trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să fie licențiați ai unei facultăți cu profil economic;

b) să aibă o experiență profesională de minimum 5 ani, dintre care minimum 3 ani în una sau mai multe dintre următoarele activități:

b¹) elaborarea, avizarea, aprobarea sau aplicarea legislației fiscale;

b²) administrare fiscală;

b³) elaborarea sau aplicarea reglementărilor contabile;

b⁴) activitate financiar-contabilă;

b⁵) activitate didactică universitară în domeniul finanțelor publice, fiscalitate, politici fiscale și bugetare, contabilitate financiară, finanțele instituțiilor publice;

b⁶) activitate de consultant fiscal asistent;

c) să nu aibă antecedente penale pentru săvârșirea unor infracțiuni sancționate de legile fiscale, financiar-contabile, vamale, cele care privesc disciplina financiară, precum și alte infracțiuni în legătură cu exercitarea activităților prevăzute la lit.b);

d) să aibă capacitate deplină de exercițiu;

e) să fie apt, din punct de vedere medical, pentru exercitarea profesiei;

f) să promoveze examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal.

(2) Pentru atribuirea calității de consultant fiscal asistent candidații, persoane fizice, trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

a) să aibă calitatea de licențiat al unei instituții acreditate de învățământ superior cu durată stabilită de lege;

b) să aibă o experiență profesională de minimum 2 ani;

c) să nu aibă antecedente penale pentru săvârșirea unor infracțiuni sancționate de legile fiscale, financiar-contabile, vamale, cele care privesc disciplina financiară, precum și alte infracțiuni în legătură cu exercitarea activităților prevăzute la alin.(1) lit.b);

d) să aibă capacitate deplină de exercițiu;

e) să fie apt, din punct de vedere medical, pentru exercitarea profesiei;

f) să promoveze examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal asistent.

(3) După promovarea examenului pentru atribuirea calității de consultant fiscal asistent și înscrierea în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală, la secțiunea "Consultanți fiscali asistenți", persoanele care au dobândit această calitate pot să își desfășoare activitatea numai sub îndrumarea unui consultant fiscal activ.

(4) Atribuțiile pe care le poate executa consultantul fiscal asistent în legătură cu activitățile prevăzute la art.3, se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali.

(5) După efectuarea unui stagiu de 3 ani, consultantul fiscal asistent, se poate înscrie la examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal, în termen de 2 ani de la finalizarea stagiului, dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (1) lit. c) - e).

(6) Pe perioada stagiului prevăzut la alin.(5), consultanții fiscali asistenți trebuie să urmeze, anual, un curs de formare profesională organizat de Camera Consultanților Fiscali. Îndeplinirea acestei obligații constituie condiție pentru înscrierea la examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal.”

5. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. - (1) Persoana care a promovat examenul de consultant fiscal sau de consultant fiscal asistent este obligată să se înregistreze, în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală, la secțiunea corespunzătoare, în termen de cel mult 12 luni de la data comunicării rezultatului examenului.

(2) Condițiile privind înscrierea în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală se stabilesc prin Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali.

(3) După împlinirea termenului prevăzut la alin. (1), dar nu mai târziu de 24 de luni de la data comunicării rezultatului examenului, persoana care nu s-a înregistrat în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală, poate fi înscrisă în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală atât la secțiunea „persoane active”, cât și la secțiunea „persoane inactive”, numai după urmarea unui stagiu de pregătire în domeniul legislației fiscale organizat de Camera Consultanților Fiscali.

(4) Persoana care nu s-a înregistrat în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală în termen de 24 de luni de la data comunicării rezultatului examenului, pierde dreptul de a se mai înscrie în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală la secțiunea corespunzătoare.

(5) Prevederile alin.(2)-(4) sunt aplicabile în mod corespunzător și consultanților fiscali asistenți.

(6) Activitatea de consultanță fiscală poate fi desfășurată numai de persoanele înscrise în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală la secțiunile „persoane active”.

(7) Carnetul profesional va fi emis și vizat în condițiile prevăzute în Regulamentul de organizare și funcționare al Camerei Consultanților Fiscali, atât pentru consultanții fiscali, cât și pentru consultanții fiscali asistenți.” -

6. Articolul 13 va avea următorul cuprins:

„Art.13. - Camera își acoperă cheltuielile din venituri proprii care se constituie din:

- a) taxa de înscriere la examenul pentru atribuirea calității de consultant fiscal și de consultant fiscal asistent;
- b) cotizațiile membrilor Camerei;
- c) încasări din vânzarea publicațiilor proprii;
- d) donații și sponsorizări;
- e) prestări de servicii diverse, inclusiv cursuri de formare profesională;
- f) penalități aplicate în condițiile prezentei ordonanțe.”

7. Articolul 20 va avea următorul cuprins:

„Art. 20. - (1) Este interzisă practicarea profesiei și utilizarea titlului de consultant fiscal sau a denumirii de societate de consultanță fiscală în oricare din următoarele situații:

- a) a fost retras carnetul profesional de consultant fiscal sau de consultant fiscal asistent;
- b) a fost retrasă autorizația societăților de consultanță fiscală;
- c) a fost aplicată sancțiunea disciplinară constând în suspendarea dreptului de exercitare a calității de membru;
- d) a fost retrasă calitatea de membru al Camerei fără îndeplinirea procedurii disciplinare;
- e) în alte situații prevăzute de lege.

(2) În cazul retragerii carnetului profesional de consultant fiscal sau consultant fiscal asistent, ori a fost retrasă calitatea de membru al Camerei, carnetul și parafa sunt nule de drept.

(3) Persoanele aflate în situația prevăzută la alin.(2) sunt obligate să predea carnetul și parafa.

(4) Aplicarea oricăreia dintre măsurile prevăzute la alin. (1) sau la art.25 alin.(1) atrage modificarea de îndată a secțiunii corespunzătoare din Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală.

(5) Împotriva măsurilor luate potrivit alin.(1) se poate formula plângere în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare.

(6) Toate actele întocmite după retragerea carnetului profesional de consultant fiscal sau consultant fiscal asistent, ori a autorizației societăților de consultanță fiscală sunt nule de drept. Nulitatea poate fi constatată și din oficiu.”

8. Alineatul (1) al articolului 21 va avea următorul cuprins:

„(1) Membrii Camerei vor fi înscrși în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală ca membri activi sau inactivi. Prin grija Biroului permanent al Consiliului Superior al Camerei, secțiunile corespunzătoare din Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală sunt aduse la cunoștința publicului prin publicarea pe site-ul web al Camerei și vor fi actualizate permanent cu modificările intervenite. Prin grija Biroului permanent al Consiliului Superior al Camerei, Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală și modificările intervenite sunt comunicate din oficiu Ministerului Justiției, Biroului central pentru expertize tehnice judiciare din Ministerul Justiției, Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și, la cerere, oricăror altor instituții îndreptățite. Condițiile de comunicare se stabilesc pe bază de protocol.”

9. Denumirea marginală a Capitolului 5¹ va avea următorul cuprins

„CAP. 5¹

Exercitarea în România a profesiei de către consultanții fiscali care au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene, ale Spațiului Economic European sau Confederației Elveției.”

10. Articolul 21¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 21¹ . - (1) Dispozițiile prezentului capitol se aplică consultanților fiscali care au obținut calificarea profesională în unul dintre statele membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elveției care își exercită profesia pe teritoriul României în una dintre următoarele forme:

- a) în mod independent sau în asociere;
- b) consultanți fiscali salariați în România;
- c) prin prestarea de servicii, în condițiile art. 21⁹.

(2) Prevederile alin. (1) se aplică și cetățenilor statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elveției, în situația în care aceștia sunt titulari ai unui titlu de calificare obținut pe teritoriul unui stat terț, dacă au o experiență profesională în domeniul consultanței fiscale de 3 ani pe teritoriul statului membru unde au obținut recunoașterea calificărilor profesionale și doresc să desfășoare activitatea de consultant fiscal în România în forma prevăzută la alin. (1) lit. a).

(3) Solicitanții informează Camera cu privire la forma juridică de exercitare a profesiei. Odată cu recunoașterea titlurilor de calificare, aceștia se înscriu în Registrul consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală la secțiunea corespunzătoare.”

11. Articolul 21³ va avea următorul cuprins:

„Art. 21³. - Pentru cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elveției care doresc să desfășoare activitatea de consultant fiscal în România în forma prevăzută la art. 21¹ alin. (1) lit. a), Camera recunoaște titlurile de calificare prezentate de cetățenii în cauză, în baza cererii și a documentelor doveditoare.”

12. Articolul 21⁴ va avea următorul cuprins:

„Art. 21⁴. - În cazul în care cetățenii statelor membre ale Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau Confederației Elveției care doresc să desfășoare activitatea de consultant fiscal în România nu prezintă documentele prevăzute la art. 21³ ori documentele prezentate nu sunt concludente, Camera poate solicita autorităților competente ale statului membru de origine ori de proveniență al persoanei în cauză o confirmare a faptului că persoana respectivă este autorizată să își desfășoare activitatea profesională de consultant fiscal în acel stat membru.”

13. Articolul 21⁵ va avea următorul cuprins:

„Art. 215. - Camera poate cere solicitantului să opteze pentru a urma un stagiu de adaptare care să nu depășească 3 ani sau pentru a da o probă de aptitudine, în următoarele cazuri:

a) dacă formarea solicitantului privește domenii teoretice sau practice substanțial diferite față de cele cerute în România pentru obținerea calității de consultant fiscal;

b) dacă activitățile prevăzute la art.3 alin.(1) nu se regăsesc în cadrul aceleiași profesii în statul membru de origine sau de proveniență al solicitantului și dacă diferența corespunde unei formări specifice cerute în România și acoperă domenii care diferă substanțial de cele acoperite de titlul de calificare deținut de solicitant.”

14. Articolul 24¹ va avea următorul cuprins:

„Art. 24¹. - (1) La solicitarea Camerei, Ministerul Finanțelor Publice va promova spre adoptare proiectele de acte normative pentru completarea și/sau modificarea prezentei ordonanțe.

(2) La solicitarea Camerei, ministrul finanțelor publice poate desemna prin ordin specialiști din cadrul Ministerului Finanțelor Publice care să facă parte din comisiile sau comitetele înființate în cadrul Camerei.

(3) Specialiștii prevăzuți la alin. (2) pot fi remunerați potrivit hotărârii Consiliului Superior al Camerei.”

15. Alineatul (1) al articolului 25 va avea următorul cuprins:

„(1) În cazul aplicării sancțiunilor disciplinare prevăzute de actele normative emise de Consiliul Superior al Camerei Consultanților Fiscali, în condițiile legii, se pot aplica și penalități cuprinse între 25% și 100% din cotizația fixă anuală. În aplicarea nivelului penalității se va ține seama de împrejurările în care a fost săvârșită fapta, de modul și mijloacele de săvârșire a acesteia, de scopul urmărit, de urmarea produsă, de circumstanțele personale ale persoanei sancționate, precum și de gradul de pericol social al faptei săvârșite.”

16. Alineatele (3) –(6) ale articolului 25 se abrogă.

17. În tot cuprinsul ordonanței, sintagma „societate/societăți comerciale” se înlocuiește cu termenii „societate/societăți”.

Art. VIII. - În termen de 90 de zile de la intrarea în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Camera Consultanților Fiscali va încheia protocolul de comunicare a Registrului consultanților fiscali și al societăților de consultanță fiscală, precum și modificările ulterioare ale acestora, cu Ministerul Justiției, Biroul central pentru

expertize tehnice judiciare din Ministerul Justiției și Agenția Națională de Administrare Fiscală.

Art. IX. - Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 538 din 1 septembrie 2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta ordonanță de urgență, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea prin lege a prezentei ordonanțe de urgență, dându-se textelor o nouă numerotare.

Art. X. – Ordonanța Guvernului nr. 26/2013 privind întărirea disciplinei financiare la nivelul unor operatori economici la care statul sau unitățile administrativ-teritoriale sunt acționari unici ori majoritari sau dețin direct ori indirect o participație majoritară, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 29 august 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După alineatul (3) al articolului 8 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

“(4) Operatorii economici care în termen de 45 de zile de la împlinirea termenului stabilit la art. 6. alin. (1) și (2), după caz, nu au aprobat bugetul de venituri și cheltuieli în conformitate cu art. 4, pot angaja și efectua cheltuieli lunar în cuantum de 90% din limita prevăzută la alin. (1) și (2), după caz, începând cu luna următoare împlinirii acestui termen și până la data aprobării. ”

2. Alineatul (2) al articolului 9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) În situația în care gradul de realizare a veniturilor totale aprobate în bugetele de venituri și cheltuieli, în fiecare dintre ultimii 2 ani, a fost mai mic de 90%, fundamentarea veniturilor totale pentru anul curent este cel mult la nivelul realizărilor din anul precedent. Veniturile rezultate ca urmare a sumelor primite de la bugetul de stat nu se iau în calcul la determinarea gradului de realizare a veniturilor totale.”

Art. XI. - Prin derogare de la prevederile art.1 alin. (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.113/2006 privind înființarea Fondului național de dezvoltare, aprobată prin Legea nr.186/2008, în situația în care, în anul 2014 și anul 2015 Ministerul Transporturilor nu încasează venituri din vânzarea acțiunilor societăților comerciale, societăților naționale și companiilor naționale aflate sub autoritatea sa, sau sumele încasate din vânzarea acțiunilor sunt insuficiente, poate reține suma prevăzută la art.1 alin.(1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.148/2002 pentru asigurarea condițiilor de finanțare a organizării și desfășurării activităților legate de procesul de privatizare derulate prin Ministerul Lucrărilor Publice, Transporturilor și Locuinței, aprobată cu modificări prin Legea nr.57/2003 cu modificările ulterioare, din dividendele încasate de la societățile comerciale, societățile naționale și companiile naționale la care exercită calitatea de acționar în numele statului.

Art. XII. - Legea nr. 96/2000 privind organizarea și funcționarea Băncii de Export-Import a României EximBank-S.A., republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr.260 din 18 aprilie 2007 se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (2) al articolului 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

(2) Administrarea fondurilor prevăzute la art. 10 se face de EXIMBANK- S.A.. Sumele disponibile din fondurile prevăzute la art. 10 sunt puse la dispoziția EXIMBANK - S.A. ca surse atrase, necesare pentru susținerea activității bancare. Drepturile și obligațiile EXIMBANK - S.A. pentru utilizarea acestor sume se vor stabili prin convenție încheiată cu Ministerul Finanțelor Publice. Dobânda pentru utilizarea sumelor disponibile se va plăti de către EXIMBANK - S.A. lunar, în prima zi lucrătoare a lunii curente pentru luna anterioară, în contul fiecărui fond utilizat. Nivelul dobânzii se determină ca și medie între ratele de referință BID și ASK (fixing) a titlurilor de stat la 1 an, publicate de Banca Națională a României în ultima zi lucrătoare a anului precedent celui de aplicare, iar sumele aferente vor constitui resurse din fructificare pentru alimentarea fiecărui fond. Sumele disponibile la sfârșitul anului la aceste fonduri se reportează în anul următor și se utilizează cu aceeași destinație. ”

2. După alineatul (2) al articolului 12 se introduce un nou alineat, alin. (2¹), cu următorul cuprins:

„(2¹) Sumele disponibile din fondurile prevăzute la art. 10 rămân la dispoziția EXIMBANK - S.A. pe perioadă nedeterminată cu excepția acelor sume la care se stabilește prin convenție menținerea pe perioade de cel puțin 5 ani. Ministerul Finanțelor Publice și EXIMBANK - S.A. vor conveni de comun acord, cu cel puțin 2 ani înainte de expirare, termenii și condițiile privind extinderea acestei perioade.”

3. Articolul 19 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.19. - Contabilitatea EXIMBANK - S.A. se realizează distinct pe operațiuni desfășurate în numele și în contul statului și pe operațiuni desfășurate în nume și în cont propriu, potrivit legii.”

4. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

”Art.20. - EXIMBANK - S.A. întocmește situații financiare anuale (individuale) și consolidate în conformitate cu reglementările contabile aplicabile.”

Art. XIII. –Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2013 privind unele măsuri pentru îmbunătățirea și reorganizarea activității Agenției Naționale de Administrare Fiscală, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 29 iunie 2013, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (3) al articolului 4 se modifică și va avea următorul cuprins:

„ (3) Personalul care ocupă funcții publice de inspector antifraudă beneficiază de toate drepturile prevăzute de lege pentru funcționarii publici.”

2. La articolul 4, după alineatul (15) se introduc două noi alineate, alin. (16) și (17) cu următorul cuprins:

„(16) Cheltuielile de personal, precum și cheltuielile de cazare și transport aferente deplasărilor efectuate în condițiile legii, pentru inspectorii antifraudă detașați potrivit prezentului articol, se suportă de către Ministerul Finanțelor Publice, din bugetul anual aprobat.

(17) Modalitatea de acordare a drepturilor personalului detașat, prevăzute la alin.(16), se stabilește prin Norme metodologice care se aprobă prin ordin comun al

președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală și al procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. ”

Art. XIV. - Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 103/2013 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2014, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 703 din 15 noiembrie 2013, cu completările ulterioare, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. Alineatul (3) al articolului 18 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Plata lunară a bursei de rezidențiat se realizează din bugetul de stat, prin bugetul aprobat Ministerului Sănătății pentru unitățile sanitare de stat din subordinea sa și pentru unitățile sanitare de stat din subordinea autorităților administrației publice locale, în baza normelor metodologice de aplicare aprobate prin ordin al ministrului sănătății, respectiv prin bugetele aprobate ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie, în baza normelor metodologice de aplicare aprobate de ordonatorii principali de credite ai acestora.”

2. După alineatul (3) al articolului 18 se introduce un nou alineat, alin. (4), cu următorul cuprins:

„(4) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, modificările ce decurg din aplicarea prevederilor alin.(3) în structura bugetului de stat și în volumul și structura bugetului Ministerului Sănătății, și ale bugetelor ministerelor și instituțiilor cu rețea sanitară proprie pe anul 2014.”

3. După alineatul (5) al articolului 26 se introduce un nou alineat, alin. (6), cu următorul cuprins:

„(6) Se autorizează Ministerul Finanțelor Publice să introducă, la propunerea ordonatorilor principali de credite, modificările corespunzătoare în structura cheltuielilor bugetului de stat, precum și în bugetele Ministerului Transporturilor și Ministerului Sănătății pe anul 2014.”

Art. XV. – (1) Plata sumelor prevăzute prin hotărâri judecătorești având ca obiect restituirea taxei pe poluare pentru autovehicule și a taxei pentru emisiile poluante provenite de la autovehicule, dobânzile calculate până la data plății integrale și cheltuielile de judecată, precum și alte sume stabilite de instanțele judecătorești, devenite executorii până la data de 31 decembrie 2015, se va realiza pe parcursul a 5 ani calendaristici, prin plata în fiecare an a 20% din valoarea acestora.

(2) Cererile de restituire ale contribuabililor prevăzuți la alin. (1) se soluționează, conform prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în termen de 45 de zile de la înregistrare, iar plata tranșelor anuale se efectuează conform graficului stabilit de Administrația Fondului pentru Mediu.

(3) Termenul prevăzut la alin. (1) curge de la data împlinirii termenului prevăzut la alin. (2).

(4) În cursul termenului prevăzut la alin. (1) orice procedură de executare silită se suspendă de drept.

(5) Sumele prevăzute la alin. (1), plătite în temeiul prezentei ordonanțe de urgență, se actualizează cu indicele prețurilor de consum comunicat de Institutul Național de Statistică.

(6) Procedura de efectuare a plății titlurilor executorii va fi stabilită prin ordin comun al ministrului mediului și schimbărilor climatice și al ministrului finanțelor publice, cu respectarea termenelor prevăzute la alin. (1).

(7) Plățile restante la sumele aferente titlurilor executorii emise până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență și pentru care nu a fost demarată procedura de executare silită se efectuează cu respectarea prevederilor alin.(1) - (6).”

Art. XVI. – Pentru sumele virate la sfârșitul anului 2013 de ordonatorii principali de credite ai bugetului de stat în conturile deschise pe numele acestora la Trezoreria Statului și neutilizate, provenite din veniturile obținute din vânzarea certificatelor de gaze cu efect de seră, se aplică procedura prevăzută la art. 15 alin. (3) – (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr.115/2011 privind stabilirea cadrului instituțional și autorizarea Guvernului, prin Ministerul Finanțelor Publice, de a scoate la licitație

certIFICATELE DE EMISII DE GAZE CU EFECT DE SERĂ ATRIBUITE ROMÂNIEI LA NIVELUL UNIUNII EUROPENE, CU MODIFICĂRILE ȘI COMPLETĂRILE ULTERIOARE, APROBATĂ PRIN LEGEA NR. 163/2012.

Art. XVII. - (1) În anul 2014, începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, prin derogare de la prevederile art. 30 alin. (2) și (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului, prin hotărâre a Guvernului, pot fi alocate sume ordonatorilor principali de credite ai bugetelor locale, prin majorarea transferurilor de la bugetul de stat către bugetele locale, prevăzute în bugetul Ministerului Dezvoltării Regionale și Administrației Publice la o poziție distinctă.

(2) Ministerul Dezvoltării Regionale și Administrației Publice, prin ordin al ministrului, repartizează sumele aprobate potrivit alin.(1) pe ordonatorii principali de credite ai bugetelor locale, la solicitarea fundamentată a acestora, pentru plata arieratelor, precum și pentru finanțarea unor cheltuieli urgente în vederea derulării în bune condiții a activităților specifice administrației publice.

Art.XVIII. - Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr.7/1996, republicată, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 83 din 7 februarie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Alineatul (1) al articolului 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, denumită în continuare Agenția Națională, se organizează ca instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului și în coordonarea Secretariatului General al Guvernului.”

2. După alineatul (4) al articolului 3 se introduce un nou alineat, alin. (4¹) cu următorul cuprins:

”(4¹) În aplicarea prevederilor alin.(4), Agenția Națională stabilește întâlniri periodice de lucru cu colaboratorii, în vederea identificării modalității de îmbunătățire a serviciilor prestate de instituție.”

3. După alineatul (12) al articolului 3 se introduc două noi alineate, alin. (13) și (14) cu următorul cuprins:

„(13) Agenția Națională elaborează anual un raport de activitate detaliat și un raport financiar privind veniturile și cheltuielile din anul bugetar precedent, identificând modul în care activitățile și rezultatele financiare ale Agenției Naționale au respectat bugetul anual de venituri și cheltuieli aprobat, precum și prevederile Programului național de cadastru și carte funciară.

(14) Raportul de activitate și raportul financiar realizate potrivit alin. (13) sunt prezentate consiliului de administrație și aprobate de către Secretariatul General al Guvernului. Aceste documente vor fi publicate anual pe pagina de Internet a Agenției Naționale.”

4. Alineatele (1)-(3), (6) și (12) ale articolului 9 se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(1) Agenția Națională este finanțată din venituri proprii și subvenții acordate de la bugetul de stat prin bugetul Secretariatului General al Guvernului.

(2) Veniturile proprii ale Agenției Naționale și ale unităților subordonate se constituie din:

- a) tarife aferente serviciilor și produselor furnizate;
- b) închirieri de spații și aparatură;
- c) donații și sponsorizări primite potrivit legii;
- d) alte sume încasate în condițiile legii;

și se utilizează pentru finanțarea activităților cuprinse în Programul național de cadastru și carte funciară, prevăzut la alin. (11), program ce se poate finanța și din fonduri externe nerambursabile, precum și din alte surse financiare alocate din bugetul unităților administrativ-teritoriale.

(3) Tarifele și încasările prevăzute la alin.(2) nu sunt purtătoare de TVA, în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (4)-(6) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare. Aceste prevederi se aplică și tuturor tarifelor, taxelor, precum și onorariilor notariale percepute exclusiv în cadrul lucrărilor sistematice de cadastru efectuate în vederea înscrierii în cartea funciară.

.....

(6) Tarifele se stabilesc, se modifică, și se actualizează de Consiliul de administrație și se aprobă prin Ordin cu caracter normativ al directorului general, cu avizul prealabil al Secretariatului General al Guvernului.

.....

(12) Programul național de cadastru și carte funciară prevăzut la alin.(11) se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

5. După alineatul (1) al articolului 9 se introduce un nou alineat, alin. (1¹), cu următorul cuprins:

”(1¹) Subvenția de la bugetul de stat se acordă pentru finanțarea cheltuielilor de personal, altele decât cele aferente Programului național de cadastru și carte funciară, pentru cheltuielile curente și de capital ale Agenției Naționale și a unităților subordonate, precum și pentru cheltuielile aferente proiectelor finanțate din fonduri externe rambursabile și nerambursabile în condițiile legii.”

6. După alineatul (2) al articolului 9 se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

“(2¹) Veniturile prevăzute la alin. (2) sunt venituri proprii ale Agenției Naționale și pot fi încasate și prin intermediul unităților subordonate. Agenția Națională repartizează unităților subordonate subvenții și sume aferente veniturilor proprii.

(2²) Bugetul Agenției Naționale se aprobă distinct prin legea anuală a bugetului de stat, ca anexă la bugetul Secretariatului General al Guvernului.”

7. După alineatul (3) al articolului 9 se introduc două noi alineate, alin. (3¹) și (3²), cu următorul cuprins:

”(3¹) Plata onorariilor și tarifelor în vederea eliberării certificatului pentru înscrierea în cartea funciară a posesorului ca proprietar și în vederea dezbaterii procedurilor succesoriale necesare finalizării înregistrărilor sistematice se face de către Agenția Națională, din veniturile proprii, în aplicarea Programului național de cadastru și carte funciară.

(3²) Quantumul onorariilor și tarifelor ce se percep pentru fiecare procedură în parte, prevăzută la alin.(3¹), se stabilesc prin protocol încheiat între Agenția Națională și Uniunea Națională a Notarilor Publici din România. Protocolul se aprobă prin ordin cu

caracter normativ al directorului general al Agenției Naționale și hotărâre a Consiliului Uniunii Naționale a Notarilor Publici din România și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.”

8. După alineatul (7) al articolului 9 se introduce un nou alineat, alin. (7¹) cu următorul cuprins:

”(7¹) Sumele rămase neutilizate la sfârșitul anului din subvenția acordată de la bugetul de stat se restituie la acest buget. Subvenția nu se regularizează cu veniturile proprii, iar veniturile proprii rămase neutilizate la sfârșitul anului se reportează în anul următor.”

9. După alineatul (12) al articolului 9 se introduc două noi alineate, alin. (12¹) și (12²) cu următorul cuprins:

“(12¹) Programul național de cadastru și carte funciară include acțiunile necesare derulării, precum și sumele aferente acestora, și constă în activități precum:

- a) măsurători cadastrale;
- b) activități de geodezie, cartografie, topografie și fotogrammetrie;
- c) activități de informare și conștientizare a publicului;
- d) dezvoltare și mentenanță a sistemelor informatice;
- e) conversia cărților funciare și a documentațiilor cadastrale din format analogic în format digital,
- f) tehnică de calcul și de stocare;
- g) alte activități ce decurg din derularea Programului național de cadastru și carte funciară.

(12²) În vederea realizării Programului național de cadastru și carte funciară menționat la alin.(11):

a) se organizează în cadrul Agenției Naționale și a structurilor subordonate, compartimente funcționale de înregistrare sistematică a proprietăților imobiliare, structuri fără personalitate juridică, ale căror atribuții se stabilesc prin ordin al directorului general și care urmăresc, în principal, coordonarea la nivel național a serviciilor de înregistrare sistematică;

b) Agenția Națională poate angaja personal cu contract de muncă pe perioadă determinată, cu finanțare din venituri proprii. Salarizarea personalului angajat cu

contract de muncă pe perioadă determinată se face la nivelul de salarizare în plată pentru funcțiile similare din Agenția Națională sau unitățile subordonate, după caz”

Art. XIX. – (1) Pentru sprijinirea unităților administrativ-teritoriale, cu excepția orașelor și a municipiilor, în cazuri justificate de insuficiența resurselor financiare ale acestora, o parte din veniturile proprii ale Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară poate fi utilizată pentru cofinanțarea activității de inventariere a terenurilor, prevăzută de Legea nr. 165/2013.

(2) Suma destinată cofinanțării prevăzută la alin.(1) se calculează în quantum fix de 6 lei per hectar pentru toată suprafața unității administrativ-teritoriale și este virată de către Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, în limita fondurilor disponibile, în contul unității administrativ - teritoriale. Virarea sumei se face la data încheierii acțiunii de inventariere a terenurilor care pot face obiectul reconstituirii dreptului de proprietate de pe întreaga unitate administrativ - teritorială cu condiția ca documentația să fie avizată de oficiul de cadastru și publicitate imobiliară și în ordinea priorităților stabilite de către prefect.

(3) Lista unităților administrativ teritoriale pentru care se asigură cofinanțarea este comunicată de către prefecti Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară în vederea virării în contul acestora a sumelor calculate conform alin.(2). La întocmirea listei prefectul are obligația de a verifica îndeplinirea condiției privind insuficiența resurselor financiare proprii ale unității administrativ - teritoriale beneficiare, justificată de motive obiective, precum și prioritizarea acestora.

(4) Până la data de 1 septembrie 2014, în situația în care se alocă Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară sume din Fondul de rezervă bugetară la dispoziția Guvernului pentru urgentarea activității de inventariere a terenurilor prevăzută de Legea nr. 165/2013, calculul sumelor ce urmează a fi virate în conturile unităților administrativ - teritoriale se face în conformitate cu prevederile alin.(2) și alin.(3), iar repartizarea pe unități administrativ-teritoriale se aprobă prin hotărâre a Guvernului.”

Art. XX. – (1) Operatorii de transport feroviar public de călători pot beneficia, la solicitarea acestora, de carburanți din rezervele de stat, în contul compensației serviciilor

publice sociale pentru transportul feroviar public de călători prevăzute în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Taxa pe valoarea adăugată și acciza aferentă cantităților de carburanți livrate se achită de către operatorii de transport feroviar public de călători Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale pe baza facturilor emise de aceasta.

(3) Operatorii de transport feroviar public de călători sunt obligați să comunice Ministerului Transporturilor lunar, cantitatea și contravaloarea carburanților primiți conform alin. (1).

(4) Acordarea sumelor de la bugetul de stat, reprezentând compensație pentru serviciile de transport din cadrul pachetului minim social se face lunar, pentru activitatea aferentă lunii anterioare, din care se deduce suma aferentă contravalorii carburanților primiți conform alin. (1) exclusiv taxa pe valoarea adăugată și acciza aferente.

(5) Contravaloarea carburanților dedusă potrivit alin. (4) se determină la valoarea specificațiilor tehnice ale produsului aflat pe stocul disponibil al rezervelor de stat.

(6) Prin derogare de la prevederile art. 134² alin. (1) și alin.(2) lit. a) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervine la data încasării de către Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale a sumelor prevăzute la alin. (2).

(7) Prin derogare de la prevederile art. 206⁵¹ alin. (1) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, pentru cantitățile de carburanți prevăzute de prezentul articol, termenul de plată a accizelor este de până la data de 30 noiembrie 2014 inclusiv.

(8) Pentru livrările de carburanți prevăzute de prezentul articol nu se aplică prevederile art. 206⁵¹ alin. (4) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare.

Art. XXI. – (1) Prin derogare de la prevederile art. 5 din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se aprobă scoaterea, cu titlu gratuit, a unei cantități de carburanți de până la 32,487 tone

carburanți, în structura sortimentală prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta ordonanță de urgență, din stocul disponibil al rezervelor de stat, la valorile specificațiilor tehnice ale produsului aflat pe stoc, pentru operatorii de transport feroviar public de călători.

(2) Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale scade din gestiune cantitățile de carburanți, aprobate a fi scoase din rezervele de stat potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, prin contul "Cheltuieli privind rezerva de stat și mobilizare", pe baza avizelor de însoțire a mărfii, a proceselor verbale de predare - primire, semnate de reprezentanții desemnați de părți, și a facturilor.

(3) Pe facturi se menționează că nu se achită contravaloarea bunurilor ci numai contravaloarea taxei pe valoare adăugată și accizelor datorate și suportate de operatorii de transport feroviar public de călători.

(4) Cheltuielile de transport a cantității de carburanți, aprobată a fi scoasă de la Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, se suportă de operatorii de transport feroviar public de călători.

(5) Transportul cantității de carburanți se poate realiza de către operatorii de transport feroviar de marfă prin compensare cu datoriile pe care aceștia le înregistrează la operatorii de transport feroviar public de călători la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(6) Graficul de predare-preluare a produselor și detaliile tehnice se stabilesc prin protocoale încheiate între părți.

Art. XXII - (1) Ministerul Finanțelor Publice poate acorda, la solicitarea SNTFC CFR Calatori S.A., denumită în continuare Companie, un împrumut in transe, în condiții de piață, în limita sumei de 579.000 mii lei, cu termen de rambursare 27 noiembrie 2014, din venituri din privatizare, înregistrate în contul curent general al Trezoreriei Statului, cu posibilitatea rambursării anticipate parțial sau integral.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) are destinație specială în condițiile prevederilor art. 780 alin. (5) lit. a) din Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se utilizează numai potrivit prevederilor prezentei ordonanțe de urgență.

(3) În termen de maxim 10 zile lucrătoare de la solicitarea scrisă formulată de Companie, Ministerul Finanțelor Publice încheie câte o convenție de împrumut pentru fiecare tranșă, în care vor fi precizate drepturile și obligațiile părților, precum și termenii și condițiile de derulare a sumelor trase.

(4) În termen de 3 zile lucrătoare de la semnarea convenției, Ministerul Finanțelor Publice virează suma solicitată în contul distinct de disponibil deschis la Trezoreria Statului pe numele Companiei.

(5) Din sumele primite potrivit alin.(1) Compania are obligația de a achita stocul plăților restante, către Compania Națională de Căi Ferate "C.F.R." S.A. înregistrate în contabilitatea Companiei, aferente datei de 31 decembrie 2013.

(6) Modalitatea de plată și stingerea obligațiilor restante menționate la alin. (5) se stabilește de comun acord între părți, prin semnarea unei convenții.

Art. XXIII. - (1) Împrumutul prevăzut la art. XXII alin. (1) se acordă în condiții de piață urmare realizării unei analize economico-financiare de către Eximbank SA, în vederea stabilirii clasei de risc a companiei și a marjei de dobândă peste ROBOR la 9 luni, comunicat de Banca Națională a României, cu trei zile înainte de data acordării tranșelor și se rambursează potrivit art. XXII alin. (1); EximBank S.A. va percepe Companiei un comision de analiză în conformitate cu prevederile procedurii de acordare de subîmprumuturi de către Ministerul Finanțelor Publice aprobat în baza Hotărârii Comitetului Interministerial de Finanțări, Garanții și Asigurări nr. 20/2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 121/2012.

(2) Dobânda reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului, se calculează prin aplicarea ratei dobânzii prevăzute la alin. (1), la soldul tranșelor solicitate începând cu luna acordării, și se plătește la scadența împrumutului.

(3) Compania restituie împrumutul și dobânzile aferente în contul distinct deschis la Trezoreria Operativă Centrală, codificat cu codul de identificare fiscală al acesteia. În termen de 3 zile lucrătoare de la alimentarea acestui cont, obligațiile de plată se sting în următoarea ordine: dobânzile de întârziere, dobânzile și ratele de capital.

(4) Pentru neplata la termenul prevăzut la art. XXII alin (1) a împrumutului și a dobânzilor aferente, se calculează o dobândă de întârziere, la nivelul dobânzii prevăzute

în Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pe zi de întârziere, până la data stingerii obligației. Dobânda de întârziere reprezintă venit al bugetului Trezoreriei Statului.

(5) Sumele necesare rambursării împrumutului, plății dobânzilor, comisioanelor și altor costuri aferente împrumutului se asigură din bugetul Companiei.

Art. XXIV. - (1) Sumele aferente creanțelor rezultate din gestionarea împrumutului prevăzut la art. XXII alin. (1), neachitate la scadență, se recuperează pe baza notificării comunicate Ministerului Transporturilor de către Ministerul Finanțelor Publice, din sume destinate subvențiilor pentru susținerea transportului feroviar public de călători aprobate în bugetul Ministerului Transporturilor pentru Companie, până la concurența sumei datorate.

(2) Sumele prevăzute la alin. (1), care fac obiectul notificării comunicate de către Ministerul Finanțelor Publice, se achită de către Ministerul Transporturilor în contul prevăzut la art. XXIII alin. (3).

(3) În situația în care Ministerul Finanțelor Publice nu recuperează sumele restante prin procedura prevăzută la alin. (1) și (2), creanțele rezultate din gestionarea împrumutului se urmăresc și se execută în condițiile prevăzute de dispozițiile legale privind executarea creanțelor fiscale și se recuperează conform legislației în vigoare privind colectarea creanțelor fiscale de către organul fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul fiscal împrumutatul, în baza înscrisurilor întocmite de direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin care se individualizează la data scadenței, sumele de recuperat și care constituie titluri executorii. În cazul în care instanțele judecătorești s-au pronunțat asupra acestor sume, executarea silită se efectuează în temeiul hotărârii judecătorești definitive care, potrivit legii, constituie titlu executoriu.

Art. XXV. - Articolul 1 alineatele (7) și (8) din Ordonanța Guvernului nr. 64/2001 privind repartizarea profitului la societățile naționale, companiile naționale și societățile comerciale cu capital integral sau majoritar de stat, precum și la regiile autonome, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 536 din 1 septembrie

2001, aprobată cu modificări prin Legea nr. 769/2001, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

“(7) Sunt exceptate de la obligația repartizării profitului pentru destinația și în cuantumul prevăzut la alin. (1) lit. f) instituțiile de credit cu capital integral sau majoritar de stat.

(8) Instituțiile de credit cu capital integral sau majoritar de stat își pot majora capitalul social prin utilizarea(capitalizarea) profitului net, cu respectarea prevederilor legale.”

Art. XXVI. – (1) Prevederile pct. 4, 6, 7 și 9 - 12 de la art. I se aplică începând cu 1 ianuarie 2015.

(2) În cazul livrării de energie electrică, în situația în care cumpărătorul îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru aplicarea taxării inverse, dar nu a transmis la organul fiscal competent până pe data de 10 decembrie 2013 declarația pe propria răspundere prevăzută la art. 160 alin. (2) lit. e) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, declarația poate fi transmisă ulterior, cel mai târziu până la 31 martie 2014. Aceste declarații sunt valabile pentru toate achizițiile de energie electrică efectuate în anul 2014. Aceleași prevederi se aplică și în cazul cumpărătorilor de energie electrică care au obținut licența de furnizare a energiei electrice între data de 10 - 31 decembrie 2013. Furnizorul de energie electrică nu aplică taxare inversă dacă în momentul livrării beneficiarul nu figurează în ”Lista persoanelor impozabile care au depus declarațiile pe propria răspundere pentru îndeplinirea condiției prevăzute la art. 160 alin. (2) lit. e) pct. 2 din Codul fiscal”. Totuși, în cazul depunerii cu întârziere a declarațiilor, la solicitarea beneficiarului, furnizorul poate emite facturi de corecție cu semnul minus conform art. 159 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 571/2003, cu modificările și completările ulterioare, în vederea aplicării taxării inverse, respectiv a regularizării taxei și restituirii acesteia către beneficiar pentru livrările efectuate anterior transmiterii notificării.

Art. XXVII - (1) Rezidenții altor state membre ale Uniunii Europene, care au dobândit proprietatea unui bun imobil pe teritoriul României până la data intrării în

vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, depun declarația prevăzută la art. III pct. 4 până la data de 30 iunie 2014.

(2) Dispozițiile art. III pct. 15 se aplică pentru actele administrative fiscale emise și anulate după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

(3) Dispozițiile art. III pct. 17 se aplică contestațiilor depuse după data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență.

Art. XXVIII. – Prevederile art. III se aplică începând cu data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, cu următoarele excepții:

a) prevederile art. III pct. 13 referitoare la art. 117¹, care se aplică deconturilor cu sumă negativă de taxă pe valoarea adăugată cu opțiune de rambursare aferente perioadelor fiscale care se încheie după data de 1 martie 2014;

b) prevederile art. III pct. 14 care se aplică începând cu 1 martie 2014.

Art. XXIX. – Alineatul (2) litera c) a articolului 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 292/2000 pentru stabilirea unor măsuri privind reorganizarea și funcționarea Secretariatului General al Guvernului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 706 din 29 decembrie 2000, aprobată cu modificări prin Legea nr. 255/2001, cu modificările ulterioare, se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară, instituție publică cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, finanțată din venituri proprii și subvenții alocate de la bugetul de stat, prin bugetul Secretariatului General al Guvernului;”

Art. XXX. – Prevederile art. XVIII, ale alin.(1)-(3) ale art. XIX și ale art. XXIX se aplică de la data de 1 septembrie 2014.

Art. XXXI – Prevederile art. VII din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 63/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr.273/2006 privind finanțele publice locale, precum și pentru stabilirea unor măsuri financiare, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.13/2011, cu modificările ulterioare, se suspendă până la data de

31 decembrie 2014 inclusiv.

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,
ministrul finanțelor publice, interimar
Victor - Viorel Ponta

26.02.2014
Ministrul delegat pentru buget
Liviu Voinea

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice
Nicolae - Livia Dragnea

Ministrul sănătății, interimar
Nicolae Băncioiu

Ministrul transporturilor, interimar
Dan - Coman Șova

Ministrul mediului și schimbărilor climatice
Rovana Plumb

Secretarul general al Guvernului
Ion Moraru

Ministrul economiei, interimar
Constantin Niță

Ministrul delegat pentru întreprinderi mici și mijlocii,
mediul de afaceri și turism
Maria Grapini

Ministrul afacerilor externe
Titus Corlățean

București, 26 februarie 2014
Nr. 8

Președintele Administrației Naționale a
Rezervelor de Stat și Probleme Speciale
Dan Cornel Baranga

LISTA cantităților de carburanți scoase de la rezervele de stat și acordate, cu titlu gratuit, operatorilor de transport feroviar public de călători

Nr. crt.	Sortiment	Cantitate maximă – tone –
1.	Motorină Euro 4	20.000
2.	Motorină Euro 5	12.487
TOTAL:		32.487

